

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจตกต่ำของประเทศไทยในปี พ.ศ.2540 เป็นต้นมา ได้ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อชุมชนทุกระดับชั้น โดยเฉพาะชุมชนในเขตชนบทที่จัดตั้งเป็นกลุ่มผู้ด้อยโอกาสต่อการได้รับการส่งเสริมและจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ ดังนั้นเมื่อต้องประสบกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำผลกระทบต่างๆ ยิ่งเพิ่มระดับความรุนแรงมากขึ้นโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาลดระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นรัฐบาลได้จัดทำโครงการแก้ไขปัญหาคะดกความยากจนต่างๆ ขึ้น โดยมีพื้นฐานแนวคิดและแบบแผนการดำเนินงานที่สอดคล้องตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 เริ่มจากแนวการดำเนินชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การพึ่งพาตนเอง โดยการปรับและพัฒนากระบวนการในการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นอยู่ มีการเรียนรู้ที่จะอยู่อย่างมีความพอดีพอประมาณเพื่ออุ้มชูตนเองและครอบครัวให้ปลอดภัยจากภาวะหนี้สิน และเมื่อครอบครัวมีเหลือจนเกินพอก็สามารถนำมาประกอบกิจกรรมเพื่อเกื้อกูลซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกภายในชุมชนและมีการแลกเปลี่ยนระหว่างชุมชนได้ (สำนักงานกองทุนหมู่บ้านพัฒนาชุมชน, 2545, หน้า 1)

นโยบาย หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นโครงการที่รัฐบาลมุ่งหวังจะใช้สร้างความเจริญให้แก่ชุมชนตามแนวคิดข้างต้น เพื่อส่งเสริมการสร้างอาชีพและนำไปสู่การมีรายได้ที่มั่นคงและต่อเนื่อง ส่งผลให้ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ในที่สุด ซึ่งในทางปฏิบัตินั้นปัจจัยที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อการสร้างความสำเร็จในการดำเนิน นโยบายตามโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” เมื่อกล่าวโดยภาพรวมพบว่าถูกจำกัดอยู่ได้หลัก 3 ประการ ได้แก่ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่รวมไปถึงทรัพยากรและวัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้น ศักยภาพของชุมชนและการส่งเสริมด้านทรัพยากรมนุษย์ที่กล่าวมาจะเห็นว่าแม้หลักของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีการนำเสนอออกมาอย่างชัดเจน แต่ด้วยความแตกต่างของลักษณะสภาพพื้นที่ วัฒนธรรมประจำท้องถิ่นและองค์ประกอบย่อยที่หลากหลายต่างกันไปตามชุมชนหนึ่งๆ นั้น อาจมีผลทำให้ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามนโยบายของแต่ละชุมชนแตกต่างกันไปด้วย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ทำการปรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ในเรื่องการแก้ปัญหาระบบเศรษฐกิจโดยมุ่งเน้นการส่งเสริมการพึ่งพาตนเองของท้องถิ่นเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันที่มุ่งเน้นการพัฒนาคน เสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาค มุ่งสร้างชุมชนเข้มแข็ง โดยจัดให้มีกระบวนการระดมความคิดจากภาคประชาชนทั่วประเทศ มีการส่งเสริมให้เกิดการประสานงานระหว่างภาครัฐและประชาชน

และกระบวนการเชื่อมโยงภาคีต่างๆ ในสังคมให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น เสริมสร้างศักยภาพพัฒนาองค์กรเอกชน และพัฒนาองค์กรประชาชน ซึ่งกระบวนการส่งเสริมบทบาทภาคประชาชนได้ดำเนินต่อเนื่องถึงการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ที่ได้มีการระดมวิสัยทัศน์ความคิดเห็นจากทุกๆ จังหวัด โดยมุ่งเน้นนโยบายเพื่อลดปัญหาความยากจนและการนำไปสู่การสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย นำไปสู่การพอกพอกกิน โดยการแก้ปัญหาและปรับเปลี่ยนโครงสร้างใหม่ให้กับระบบเศรษฐกิจและสังคม เน้นการกระจายโอกาสให้ออกไปสู่ประชาชน ในท้องถิ่นให้มากขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นสามารถมีศักยภาพในการพัฒนาและดูแลตัวเองได้อย่างเข้มแข็งและมั่นคง (สำนักงานคณะกรรมการกองทุนและชุมชนเมืองแห่งชาติ, 2544, หน้า 2)

จังหวัดลพบุรีได้ดำเนินโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ตามนโยบายของรัฐบาล โดยการส่งเสริมผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน ซึ่งได้ทำการผลิตกันอย่างแพร่หลายตามชุมชนต่างๆ ในจังหวัดลพบุรี โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง ซึ่งผู้ผลิตได้รวมตัวกันจัดตั้งเป็นกลุ่มอาชีพ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์หลายด้าน ได้แก่ ด้านกำลังการผลิต การดำเนินกิจการที่เป็นระบบ รวมถึงการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ให้เป็นที่นิยมและต้องการของตลาดทั่วไป และกลุ่มทอผ้าของอำเภอบ้านหมี่ก็เป็นหนึ่งในการรวมตัวของประชาชนในชนบท โดยอาศัยหลักการพึ่งพาตนเอง ที่สร้างรายได้และชื่อเสียงให้แก่ท้องถิ่นเป็นอย่างมาก โดยผลิตผ้าพื้นเมืองออกมามากมายจนเป็นที่ต้องการของประชาชนในจังหวัดลพบุรี และจังหวัดอื่นทั่วประเทศ อีกทั้งยังได้รับรางวัลจากการประกวดระดับจังหวัดและระดับประเทศอีกด้วย

เนื่องจากในปัจจุบันมีกลุ่มผู้ผลิตผ้าทอพื้นเมืองเกิดขึ้นมากมายเกือบทุกจังหวัดในประเทศไทย ผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองจึงเริ่มเป็นที่ต้องการของตลาด และมีผู้ผลิตผ้าทอพื้นเมืองจำนวนมาก จึงมีการแข่งขันกันในเรื่องของคุณภาพสินค้าและบริการ และในเขตอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เป็นแหล่งที่มีการรวมตัวกันในกลุ่มของชาวบ้านเพื่อผลิตผ้าทอพื้นเมืองขึ้น และจัดจำหน่ายเป็นสินค้าภายใต้โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยมีเจ้าหน้าที่จากทางราชการให้ความช่วยเหลือและประสานงานกับสมาชิกของกลุ่ม แต่ด้วยภาวะทางเศรษฐกิจและการแข่งขันด้านการจัดจำหน่ายที่มีอยู่ทำให้การดำเนินการของกลุ่มทอผ้าพื้นเมืองอำเภอบ้านหมี่ประสบปัญหาทางด้านการบริหารการผลิต การตลาด และการบริการ ซึ่งเป็นปัจจัยโดยรวมที่คาดว่าจะมีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงาน

แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนในการส่งเสริมกระบวนการรวมกลุ่มการพัฒนาอาชีพ ซึ่งใช้เป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจ จากผลการสำรวจและการจัดระดับการพัฒนาของกลุ่มอาชีพ (สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดลพบุรี, 2547, หน้า 5) พบว่าปัญหาในการพัฒนากลุ่มอาชีพอาชีพ คือ ขาดกระบวนการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ขาดแหล่งเงินทุน ขาดการประสานงานหรือการสร้างเครือข่าย ขาดการพัฒนาเทคโนโลยีและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการดำเนินงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของกรมการพัฒนาชุมชน (2529, หน้า 24) พบว่า การพัฒนากลุ่มอาชีพ

มีปัญหาในด้านความรู้ความสามารถ การบริหารจัดการ การพัฒนาการผลิต การพัฒนาเทคโนโลยี มีน้อย ความสามารถทางการตลาดมีจำกัด ขาดเทคนิคในการผลิต และจากผลการดำเนินงาน กรมการพัฒนาชุมชนประจำปีงบประมาณ 2546 พบปัญหาในด้านการบริหารจัดการกลุ่ม การตลาด การระดมทุน การถ่ายทอดภูมิปัญญาในชุมชนรวมทั้งการศึกษากลุ่มอาชีพของ จังหวัดลพบุรี (สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดลพบุรี, 2546, หน้า 4) พบว่า การพัฒนากลุ่มอาชีพ มีปัญหาในการดำเนินงาน 6 ประการ คือ ประการแรก การออกแบบผลิตภัณฑ์ไม่ตรงตามความต้องการของตลาด ประการที่สอง ขาดแคลนเงินทุนในการดำเนินงาน ประการที่สาม ขาดการพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตที่เหมาะสม ประการที่สี่ ขาดแคลนทรัพยากรและวัตถุดิบในการผลิต ประการที่ห้า ผลผลิตไม่ได้มาตรฐาน และประการที่หก ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการ

งานวิจัยครั้งนี้จึงมีจุดมุ่งหมายหลักที่จะศึกษาเกี่ยวกับการบริหารด้านการผลิต การตลาด และการบริการ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการปรับปรุง คุณภาพผลิตภัณฑ์ รวมถึงการบริหารจัดการของกลุ่มทอผ้าพื้นเมืองซึ่งจะนำมาซึ่งความสำเร็จ ในการดำเนินการ ขจัดปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น และนำแนวทางที่ได้ศึกษามาประยุกต์ใช้ ในการดำเนินงานของกลุ่มต่อไป

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารการผลิต การตลาด และการบริการของกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง ในเขตอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี โดยใช้วงจรพีดีซีเอ
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารการผลิต การตลาด และการบริการโดยใช้วงจรพีดีซีเอ ของกลุ่มทอผ้าพื้นเมืองในเขตอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี จำแนกตามอายุ รายได้ต่อครัวเรือน ระดับการศึกษา การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ การรับฟังการประชุมชี้แจงหรือการอบรมและการได้รับ ข่าวสารของสมาชิกกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลของการศึกษาการบริหารการผลิต การตลาด และการบริการโดยใช้วงจรพีดีซีเอ ของกลุ่มทอผ้าพื้นเมืองอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เพื่อให้สมาชิกกลุ่มทอผ้าพื้นเมืองสามารถ นำมาใช้เป็นแนวทางในการผลิตผ้าทอพื้นเมืองซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มผู้ผลิต และสามารถ นำไปปรับใช้ในกระบวนการผลิตเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองให้เป็นสินค้ามาตรฐานเป็น ที่ยอมรับของตลาด

2. สามารถนำข้อมูลจากการศึกษาไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อเสนอแนะแก่องค์กร ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ที่จะเข้ามามีบทบาทในการนำนโยบายหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ไปปฏิบัติในอนาคต เพื่อการปรับปรุงแก้ไขวิธีการในการดำเนินงานตามนโยบายดังกล่าว ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำในลักษณะการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม โดยมุ่งศึกษาการบริหารการผลิต การตลาด และการบริการ ตามแนวทางวงจรเดมมิง (P-D-C-A) ของกลุ่มผ้าทอพื้นเมืองในเขตอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตและพื้นที่การศึกษาไว้ จำนวน 17 กลุ่ม สมาชิกจำนวน 873 คน ดังนี้

1. พื้นที่ดำเนินการ (study area) ในเขตพื้นที่อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ประกอบด้วย

- 1.1 กลุ่มทอผ้าตำบลบ้านทราย
- 1.2 กลุ่มทอผ้าตำบลหินปัก
- 1.3 กลุ่มทอผ้าตำบลคอนดิ่ง
- 1.4 กลุ่มทอผ้าตำบลหนองเมือง
- 1.5 กลุ่มทอผ้าตำบลบ้านกล้วย
- 1.6 กลุ่มทอผ้าตำบลไผ่ใหญ่
- 1.7 กลุ่มทอผ้าตำบลสนามแจง
- 1.8 กลุ่มทอผ้าตำบลสายห้วยแก้ว
- 1.9 กลุ่มทอผ้าตำบลโพนทอง
- 1.10 กลุ่มทอผ้าตำบลบางกระพี

2. ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ สมาชิกกลุ่มอาชีพทอผ้าพื้นเมืองในเขตอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี จำนวน 17 กลุ่ม สมาชิกรวมทั้งสิ้น 873 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มอาชีพทอผ้าพื้นเมืองในเขตพื้นที่อำเภอบ้านหมี่ จำนวน 17 กลุ่ม เนื่องจากจำนวนประชากรมีจำนวนที่แน่นอน จึงใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และยอมให้มีความคลาดเคลื่อน 0.05 ในการคำนวณหาขนาดของตัวอย่าง จากนั้นนำไปหาขนาดความพอดีโดยใช้สูตรการคำนวณกำหนดขนาดตัวอย่างตามสัดส่วนของขนาดประชากรกลุ่มเป้าหมาย (proportional allocation)

2.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) เพื่อที่จะได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีด้วยการจับฉลากกลุ่มอาชีพทอผ้าในแต่ละชั้นภูมิให้ได้สัดส่วนที่กำหนด จำนวน 275 คน จากนั้นจึงสุ่มกลุ่มอาชีพทอผ้าพื้นเมือง โดยการสุ่มแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (proportional stratified random sampling) จำแนกตามกลุ่มอาชีพ เพื่อนำผลจากเก็บข้อมูลมาศึกษาต่อไป

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยภายนอก

3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

- 1) เพศ
  - (1) ชาย
  - (2) หญิง
- 2) อายุ
  - (1) ต่ำกว่า 20 ปี
  - (2) 20 – 30 ปี
  - (3) 31 – 40 ปี
  - (4) 41 - 50 ปี
  - (5) 51 ปีขึ้นไป
- 3) ระดับการศึกษา
  - (1) ประถมศึกษา
  - (2) ปวช./มัธยมศึกษา
  - (3) ปวส./อนุปริญญา
  - (4)ปริญญาตรี
  - (5) สูงกว่าปริญญาตรี
- 4) รายได้ของครัวเรือนต่อเดือน
  - (1) ต่ำกว่า 5,000 บาท
  - (2) 5,000-10,000 บาท
  - (3) 10,001-20,000 บาท
  - (4) 20,001-30,000 บาท
  - (5) 30,001 บาทขึ้นไป

3.1.2 ปัจจัยภายนอก

- 1) การติดต่อกับเจ้าหน้าที่
- 2) การรับฟังการประชุมชี้แจงหรืออบรม
- 3) การได้รับข่าวสาร

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารจัดการตามวงจรพีดีซีเอ ได้แก่ การวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข ของกลุ่มอาชีพทอผ้าพื้นเมืองในเขตอำเภอ บ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ด้านการผลิต การตลาด และการบริการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ หมายถึง แนวคิดที่ต้องการให้แต่ละหมู่บ้านมีผลิตภัณฑ์ (หลัก) 1 ประเภท เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้วัตถุดิบทรัพยากรท้องถิ่น เพื่อลดปัญหาการอพยพย้ายถิ่นไปสู่เมืองใหญ่ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการสร้างเศรษฐกิจชุมชนให้ดีขึ้น
2. การบริหารงาน หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มทอผ้าพื้นเมืองของอำเภอบ้านหมี่ เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนกิจกรรมของกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
3. กลุ่มอาชีพ หมายถึง กลุ่มอาชีพทอผ้าพื้นเมืองของอำเภอบ้านหมี่ที่จัดตั้งโดยการสนับสนุนของกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย
4. กลุ่มผู้ผลิต หมายถึง บุคคลที่มีส่วนในกระบวนการผลิตผ้าทอพื้นเมืองในเขตอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
5. การรับฟังการประชุมชี้แจง หรืออบรมเกี่ยวกับกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง หมายถึง จำนวนครั้งในการเข้าประชุมหรืออบรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาที่สมาชิกกลุ่มทอผ้าได้ร่วมฝึกอบรม ประชุมชี้แจง หรือสาธิต แนะนำเกี่ยวกับเรื่องของกลุ่มทอผ้าพื้นเมืองจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
6. การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง หมายถึง การที่สมาชิกกลุ่มทอผ้าพื้นเมืองได้รับหรือไม่ได้รับการติดต่อหรือรับฟังข่าวสารจากสื่อต่างๆ ในเรื่องเกี่ยวกับกลุ่มทอผ้าพื้นเมืองโดยสื่อต่างๆ
7. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์หรือการสื่อสารกับพนักงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ทางราชการหรือเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนเป็นต้น
8. ผลิตภัณฑ์ หมายถึง ลักษณะของสินค้าซึ่งในที่นี้ศึกษาเฉพาะผ้าทอพื้นเมืองของอำเภอบ้านหมี่ ตามโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์
9. วงจรพีดีซีเอ (PDCA) คือวงจรการบริหารงานคุณภาพ ประกอบด้วย
  - 9.1 การวางแผน (P = plan) หมายถึง การวางแผนจากวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น
  - 9.2 การปฏิบัติ (D = do) หมายถึง การปฏิบัติตามขั้นตอนในแผนงานที่ได้เขียนไว้อย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง
  - 9.3 การตรวจสอบ (C = check) หมายถึง การตรวจสอบผลการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนของแผนงานว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้น จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขแผนงานในขั้นตอนใดบ้าง
  - 9.4 การปรับปรุงแก้ไข (A = action) หมายถึง การปรับปรุงแก้ไขส่วนที่มีปัญหา หรือถ้าไม่มีปัญหาใดๆ ก็จะยอมรับแนวทางการปฏิบัติตามแผนงานที่ได้ผลสำเร็จ เพื่อนำไปใช้ในการทำงานครั้งต่อไป
10. การผลิต หมายถึง การผลิตผ้ามัดหมี่ด้านรูปแบบ สีล้น ลวดลาย และปริมาณการผลิต

11. การตลาด หมายถึง กระบวนการวางแผนและการปฏิบัติตามแผน ตามแนวความคิด การกำหนดราคา การส่งเสริมการขายสินค้าและบริการ เพื่อสร้างสรรคิให้เกิดการแลกเปลี่ยน ซึ่งทำให้เกิดความพึงพอใจในแต่ละบุคคล และบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

12. การบริการ หมายถึง การตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่มีความต้องการผลิตภัณฑ์ผ้าทอมือของกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง

13. การวางแผน หมายถึง การกำหนดเป้าหมายไว้ล่วงหน้าสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นพร้อมทั้งวิเคราะห์ และคาดการณ์ผลที่อาจจะเกิดขึ้นในการดำเนินงานของกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง

13.1 การวางแผนการผลิต หมายถึง การกำหนดเป้าหมายและทิศทางเพื่ออัตราการผลิต ระดับแรงงาน และระดับสินค้าคงคลังของกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง

13.2 การวางแผนการตลาด หมายถึง การกำหนดเป้าหมายและทิศทางในการเลือกตลาดเป้าหมายและการพัฒนาส่วนประสมการตลาดของกลุ่มทอผ้าพื้นเมืองอำเภอบ้านหมี่

13.3 การวางแผนการบริการ หมายถึง การกำหนดแผนการให้บริการผู้บริโภคที่เข้ามาซื้อสินค้าหรือติดต่อกับของกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง

14. การปฏิบัติ หมายถึง การดำเนินงานตามแผนหรือตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ด้วยการดำเนินการผลิตผ้าทอตามแผนที่ได้วางไว้

14.1 การปฏิบัติด้านการผลิต หมายถึง กิจกรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับการผลิตผ้าทอ โดยผ่านกระบวนการต่างๆ จนกระทั่งเป็นผ้าทอที่เสร็จสมบูรณ์

14.2 การปฏิบัติด้านการตลาด หมายถึง การดำเนินการตามแนวความคิด การกำหนดราคา การส่งเสริมการขายสินค้าและบริการ เพื่อความพึงพอใจของผู้บริโภค

14.3 การปฏิบัติด้านการบริการ หมายถึง การให้บริการกับผู้บริโภคที่เข้ามาซื้อสินค้าหรือติดต่อกับของกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง

15. การตรวจสอบ หมายถึง การดำเนินการที่มุ่งจะควบคุมวัตถุดิบ กระบวนการ และการกำจัดสาเหตุของข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการทั้งหมด เพื่อนำข้อบกพร่องที่ค้นพบไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไข และใช้ในการวางแผนในการบริหารกลุ่มทอผ้าพื้นเมืองครั้งต่อไป

15.1 การตรวจสอบการผลิต หมายถึง ค้นหาและแยกแยะผ้าทอที่ดีและมีตำหนิจากกัน

15.2 การตรวจสอบการตลาด หมายถึง ควบคุมการดำเนินงานทางการตลาดเพื่อให้การปฏิบัติงานต่างๆ เป็นไปตามแผนงานที่สมาชิกกลุ่มทอผ้าพื้นเมืองกำหนด

15.3 การตรวจสอบการบริการ หมายถึง ควบคุมการดำเนินงานด้านการบริการให้สอดคล้องกับแผนการบริการที่ได้กำหนดไว้

16. การปรับปรุงแก้ไข หมายถึง การทำการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้มาตรฐาน หรือเพื่อปรับปรุงกระบวนการให้ดียิ่งขึ้น

16.1 การปรับปรุงแก้ไขการผลิต หมายถึง พัฒนาวิธีการด้านการผลิต วิธีการปรับปรุงการผลิต เพื่อให้การดำเนินการผลิตผ้าทอมี่ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

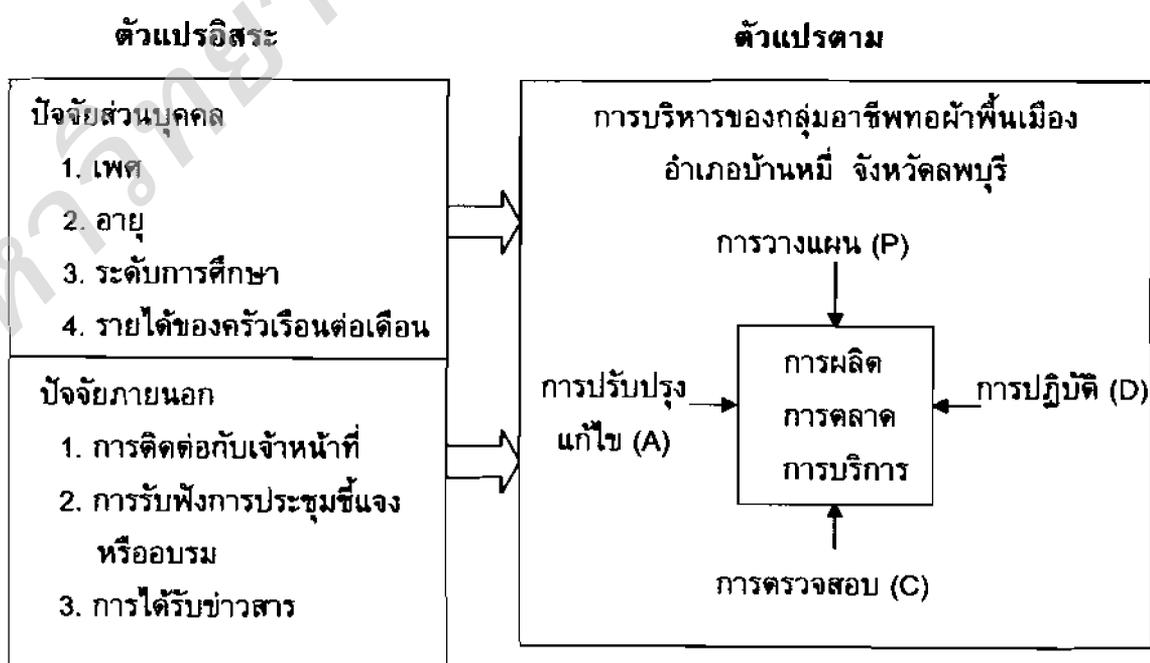
16.2 การปรับปรุงแก้ไขการตลาด หมายถึง การศึกษาเพื่อปรับปรุงแผนการตลาด รวมถึงกลยุทธ์ในการดำเนินงานของกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง เพื่อการพัฒนาและก้าวหน้า

16.3 การปรับปรุงแก้ไขการบริการ หมายถึง การพัฒนาขั้นตอนต่างๆ ในกระบวนการบริการ อันจะก่อให้เกิดผลดีทั้งต่อผู้บริโภคเองและต่อการดำเนินงานของกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง

17. การคั่นหมี่ หมายถึง การจัดเส้นด้ายให้เรียงกันโดยมีความกว้างเท่ากับพิมเพื่อทำการมัดหมี่ในขั้นต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการบริหารการผลิต การตลาด และการบริการโดยใช้วงจรพีดีซีเอของกลุ่มทอผ้าพื้นเมืองในเขตอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี โดยใช้กรอบแนวคิดของเดมมิ่ง แนวคิดของรีดเดอร์ (Reeder) (สุพหล กาญจนะจิตรา, 2534, หน้า 18-19) และแนวคิดของโรเจอร์ (Roger) (ขวัญชัย วงศ์นิติกร, 2532, หน้า 21-23) นำมาประยุกต์ได้ดังนี้

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. การบริหารการผลิต การตลาด และการบริการ ตามวงจรพีดีซีเอ ของสมาชิก กลุ่มทอผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน

2. การบริหารการผลิต การตลาด และการบริการ ตามวงจรพีดีซีเอของสมาชิก กลุ่มทอผ้าพื้นเมืองอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามปัจจัยภายนอก ได้แก่ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ การรับฟังการประชุมชี้แจงหรืออบรม และการได้รับข่าวสาร